

[Arne Christiansen.]

lægge vægt på ministerens løfte om, at man sammen med erhvervslivet vil gennemarbejde spørgsmålet ud fra erhvervslivets ønske om en ankeinstans, der omfatter juridisk, teknisk og erhvervsmæssig sagkundskab.

Af flere punkter, som må noteres med tilfredshed, vil jeg til slut gerne fremhæve med udgangspunkt i ministerens bemærkninger om varierende krav til virksomheders emissioner alt efter beliggenhed, f. eks. udledning i hav eller i vandløb, at dette synes at være et væsentligt skridt i retning af en fornuftig lokaliseringspolitik, som venstre så stærkt gør sig til talsmand for.

Med udgangspunkt i lovforslagets § 2 vil man yderligere kunne pege på, at netop placeringen ud fra hensynet til den mindst mulige forureningsskade kan give anledning til tanker om en undgåelse af visse nye virksomheder i tæt befolkede områder.

Man kan også bringe ind i debatten spørgsmålet om eventuelle fællesanlæg anlagt af det offentlige, finansieret delvis måske af afgifter på de virksomheder, der udnytter disse anlæg. Det er alt sammen ting, som vi kan tage op i det kommende udvalgsarbejde. I det hele taget vil den fysiske planlægning og lovene herom komme til at betyde meget, når denne rammelov skal udfyldes.

Jeg har også bemærket, at vandforsynings- og vandløbslov, i det omfang de berører de miljømæssige forhold, vil blive inddraget under miljøloven. Jeg håber, at dette kan tages som et udtryk for, at ministeren prioriterer løsningen af problemerne på disse områder højt, for efter min opfattelse er det i dag vor vandforsyning såvel som vandløbene og havet, der er stærkest truet.

Det er også det eneste område, hvor der er forsøgt sat en pris, nemlig, som det fremgår af bemærkningerne, 2,8 milliarder kr. for blot at klare vandrensningen 10 år efter anlægstidspunktet. Så har man tilmed, så vidt jeg er underrettet, kun nået en rensningsgrad på 90 pct., og jeg har ladet mig fortælle, at de næste 9 pct. — og det er det nærmeste, man ville kunne komme — vil koste det dobbelte. Alt taler altså derfor for at få begyndt, og vi har jo de lovmæssige muligheder for at tage fat på disse områder.

Tilbage står selvfølgelig det spørgsmål,

man må stille i forbindelse med ethvert lovforslag: hvad vil det koste? Jeg forventer ikke noget svar i dag, men vi ved, at vi her står over for store og omfattende problemer, som skal løses.

Må jeg slutte med at sige, at inden vi igen får lejlighed til at drøfte dette lovforslag om miljøbeskyttelse, vil vi have miljøkonferencen i Stockholm bag os, og vi vil have de nye muligheder som medlem af De europæiske Fællesskaber for på bred basis og i overensstemmelse med den omfattende miljøpolitik, EF allerede arbejder med, at gå ind i et samarbejde over landegrænserne om at løse problemerne. EF planlægger jo også dette arbejde ud fra synspunktet; den, der forurener, skal betale, så vi har et godt fælles udgangspunkt på dette område også.

Jeg kan sige til slut, at venstre vil medvirke til aktiv og positiv drøftelse af miljøpolitikken og dermed af dette lovforslag med henblik på nødvendige foranstaltninger.

Svend Haugaard: Det radikale venstre er helt enig i formålet med lovforslaget. Vi er særdeles stærkt med på, for nu at citere fra formålsparagraffen, at man skal sikre de kvaliteter i omgivelserne, som har betydning for hygiejniske og rekreative vilkår. Vi er også særdeles stærkt med på at sikre alsidigt dyre- og planteliv og en hel masse mere, som er angivet i lovforslaget. Vi er også enige i, at der er et meget stærkt behov for en indsats. Tokio i disse dage er et afskrækkende eksempel. Vi er enige i at prioritere forureningsbekæmpelse særdeles højt, selv på bekostning af stigningstakten i forbruget. Det vil sige, at den menneskelige trivsel, som er betinget af et sundt miljø, må prioriteres højere end den forcerede produktudvikling, som har vist sig at være et tveægget sværd, der ukritisk og ukontrolleret anvendt helt kan ødelægge sine egne gode sider.

Dette er antagelig alle enige om. Vi har i hvert fald foreløbig kun hørt her i salen i dag, at det er man enig om. Derfor nok om det. Lad os hellere tage fat på udmøntningen af de gode viljer.

Ved den praktiske gennemførelse af denne udmøntning er jeg enig i, at der er brug for koordination i lovgivningen. Det er rigtigt så vidt muligt at samle denne lovgivning i en enhed. Som det er nu, er det meget uo-